

GARBĖ JĖZUI KRISTUI

NUOSTABŪS ĮVYKIAI

GARB J ZUI KRISTUI

NUOSTAB S VYKIAI

PARAŠ T VAS PAUL O'SULLIVAN

VERT KUN. J. PETRAITIS, MIC.

Išleido T vai Marijonai

Spaud „Draugas” 1959 m.

NIHIL OBSTAT

Joanes Stankevi ius

IMPRIMATUR

Albertus G. Meyer, S.H.D., S.S.L.

Arciepiscopus Chicagensis

Chicagiae, die 30 Maii, 1959

Nuostab s šventojo J zaus Vardo vykiai

Nuo pat k dikyst s dien dažnai girdime švent j J zaus Vard , o nere-tai ir mes patys j kartojame. Gaila, ta iau, kad tiek daug katalik nežino didži šio šventojo Vardo stebukl !

Nor iau paklausti, mielas skaity-tojau, k žinai apie J zaus Vard ? Tie-sa, žinai, jog tai šventas Vardas ir kad privalai su pagarba nulenkti galv , kai t švent Vard tari. Labai gerai. Ta-iau to permaža. Toks žinojimas, nors ir geras, ta iau t ra tik lyg ži r ji-mas užverst knyg , tik žvilgter ji-mas knygos pavadinim , neturint jo-kio supratimo apie nepaprastiai puikias tos knygos mintis.

Net ir tada, kai tariate bei kartoja-te J zaus Vard , dar nieko nežinote apie pasl ptus jame turtus.

Iš tikr j šis dieviškasis Vardas yra didži turt kasykla, aukš iausio šventumo šaltinis ir didžiausios laim s

paslaptis, koki tik šioj žem j mirtin-
gas žmogus gali patirti.

Pamaldumas švent j Vard yra
taip lengvas, jog visi be išimties gali j
praktikuoti. Šis pamaldumas nereika-
lauja ypatingo atsid jimo ar laiko taip,
kad net ir labiausiai užimtas žmogus
gali juo naudotis.

Be to, šis pamaldumas yra taip ga-
lingas ir patikimas, jog niekad neapvi-
lia sielos, kuri su tikru pasitik jimu
kreipiasi J zaus Vard ir visad pati-
ria steb tin dalyk . Tas pamaldumas
guodžia net ir labiausiai nuli dusias
širdis bei didžiausius nusid j lius, ir iš
j padaro gali nus bei šventuosius. Tas
pamaldumas išprašo mums vairiausi
maloni ir palaim tiek dvasiniuose,
tiek ir žemiškuose m s reikaluose.

Ta iau tam reikalingos dvi s lygos:
1. Turime aiškiai suprasti begalin J -
zaus Vardo vert .

2. Turime prasti t švent Vard
dažnai ir prasmingai vartoti. Tai n -
ra sunku, o kiek ta iau teikia žmo-
gui begalinio džiaugsmo, paguodos ir
palaimos!

J zaus Vardo reikšm

Pirm visko J zaus Vardas yra tik-
riausia malda. Pats Kristus yra iškil-

mingai pažad j s, jog ko tik prašysime Jo vardu dangišk j T v, Jis mums duos, nes Dievas visad ištikimas savo pažaduose. Tod l, ko tik prašom dangaus T v J zaus vardu, galim pilniausiai pasitik ti, kad b sim išklaudyti. D l tos pa ios priežasties ir Bažny ia savo maldas visad užbaigia žodžiais: “Per J z Krist ”, kas priduoda maldai nauj , dievišk gali .

Ta iau J zaus Vardas yra dar šis tas daugiau.

Kiekvien kart , kai tariame J zaus Vard , suteikiam Dievui begalin džiaugsm ir garb , nes Jam aukojame Jo dieviškojo S naus begalinius nuopelnus.

Kiekvien kart , kai tariame J zaus Vard , gaunam beribi Dievo maloni , nes Dievas niekad neatsilygina mažiau, negu Jam aukojome.

Kiekvien kart , kai tariame J zaus Vard , laimime 300 dien atleid , kuriuos galime paaukoti skaistykloms sieloms, palengvindami j kan ias ir daugel iš j ten išvaduodami. Racc. 113. (S. P. Dec. 9, 1933). Tokiu b du tos sielos tampa m s geriausiais draugais danguje ir nuolat melsis už mus su nepaprastu uolumu.

Kiekvien kart, kai tariame J -
zaus Vard, išreiškiame tobul meil s
akt, nes dangaus T vui aukojame be-
galin jo dieviškojo S naus meil, lyg
ji b t m s pa i. Gi tobulos meil s
aktas turi neapsakomos vert s.

Kiekvien kart, kai tariame J -
zaus Vard, savo sielose sustipriname
dievišk sias tik jimo, vilties ir meil s
dorybes. M s tik jimas tampa gyves-
nis, pasitik jimas Dievu didesnis, o
meil karštesn .

Šventasis J zaus Vardas apsaugo
mus nuo neapskai iuojam blogybi ir
pavoj, išgelbsti mus nuo velnio galy-
b s, kuris nuolat stengiasi mums kenk-
ti.

J zaus Vardas palaipsniui pripildo
m s širdis ramybe ir džiaugsmu.

J zaus Vardas suteikia mums tiek
j g, jog m s kent jimai pasidaro len-
gvi ir nesunkiai pakeliami.

K turime daryti?

Šv. Povilas liepia visa, k darome,
daryti J zaus vardu. “Taigi, ar valgo-
te, ar geriate, ar k kita darote, visa
darykite m s Viešpaties J zaus Kris-
taus vardu.”

Tokiu b du kiekvienas veiksmas
tampa meil s ir nuopeln aktu, o mes

gaunam Dievo malones ir pagalbos visus savo veiksmus atlikti gerai bei tobulai.

Tod l turime ko labiausiai stengtis sigyti prot tarti švent j J zaus Vard su meile ir pagarba labai dažnai ir tai kiekvien dien , kai rengiam s, dirbame, ilsim s, vaikš iojame, o ypatin-gai nuli dimo valandose, namie, kelio-n j, sve iuose, bažny ioj, esant sveikiems ir ligoj — žodžiu, visad ir visur.

N ra nieko lengvesnio už š pamaldum , jei tik praktikuojam j iš visos širdies. Švent j J zaus Vard galime kasdien ištarti daugyb kart su nuoširdžia meile ir pilniausiu pasitik jimu!

Atminkime, jog kiekvien kart , kai tariame J zaus Vard , 1) darome didel garb Dievui; 2) gaunam didži maloni ir 3) pagelbstim skaistykløj ken ian ioms sieloms.

Dabar pamin sime kelet pavyzdži , kad pilniau gal tume suprasti šventojo J zaus Vardo galingum .

Pasaulis išgelb tas per švent j Vard

1274 metais pasauliui grasino didžios blogyb s. Žiaur s priešai puol Bažny i iš lauko ir vidaus. Pavojai buvo taip dideli, jog tuolaikinis popiežius Grigalius X jaut reikal sušaukti vyskup suvažiavim Lijono mieste,

Pranc zijoj, kad galima b t bendrai aptarti esam pad t ir surasti geriausias priemones visuomen s išgelb jimui iš nuolat grasinan i ir artjan i pavoj bei griuv si . Tarp daugyb s pasi lyt priemoni popiežius ir vyskupai parinko t , kuri, j nuomone, atrod esanti lengviausia ir s kmingiausia, b tent dažn šventojo J zaus Vardo kartojim .

Šv. T vas maldavo tada pasaulio vyskupas ir j kunigus šauktis J zaus Vardo ir skatino žmones sud ti vis savo vilt bei pasitik jim šiame, vis galingiausiam, J zaus Varde, dažnai j kartojant su beribiu pasitik jimu. Popiežius paskyr vienuoliams Dominikonams misij , kad jie savo pamokluose, ir tai visuose kraštuose, ypatingai skelbt šventojo Vardo galyb . Ši garbing užduot Dominikonai atliko su dideliu uolumu bei pasišventimu.

Pranciškonai pritar ir ištikimai sek Dominikon pavyzdžiu. Šv. Bernardinas Sienietis ir šv. Leonardas iš Porto Maurizio buvo uoliausiu šv. J zaus Vardo apaštalai.

J zaus Vardo skelb j pastangos buvo apvainikuotos tokiu pasisekimu, jog Bažny ios priešai tapo parblokšti, o pavojai, kurie visuomenei taip grasi-

no, visiškai pranyko. Ir v l pasauly si-
viešpatavo tikroji taika ir ramyb .

Sioji pamoka mums irgi labai svar-
bi, nes ir dabartiniai laikai yra bais s:
tiek pasauly kent jim , tiek krašt be-
dieviškoj vergijoj, o ir šiaip visur —
begal s vairiausi blogybi .

Kaip žinome, šiais laikais n ra to-
kios galingos valstyb s ir n ra tokios
išmintingos valdžios, kuri paj gt iš-
gelb ti ši dien pasaul iš min t
sunkenybi bei varg ir blogybi . Tad
lieka tik viena ir tai vienintel priemo-
n — malda.

Kiekvienas krikš ionis visu savo
gyvenimu turi gr žti atgal Diev ir
melsti J pasigail jimo žmonijai. Tam
tikslui lengviausia malda, kaip jau bu-
vo min ta, yra šventasis J zaus Var-
das.

Visi be jokios išimties kasdien šim-
tus kart gali šauktis šventojo Vardo
ne vien tik savo, bet ir viso pasaulio in-
tencijomis, prašant Diev , kad žmonija
b t apsaugota nuo grasinan i pavo-
j ir dvasini bei medžiagini griuv -
si .

Nuostabus dalykas, jog kartais tik
vienas asmuo savo tikrai nuoširdžia
malda gali net savo krašt išlaisvinti
nuo prieš , arba žmonij apsaugoti

nuo gresian i pavoį . Šv. Rašte skaitome, kaip Moz savo malda išgelb jo izraelitus nuo sunaikinimo. Taip pat viena pamaldi moteris, vardu Judita, iš Betulijos, savo nuoširdžia malda ir paskininku išgelb jo sav j miest ir žmones nuo sunaikinimo, kai tuo tarpu miesto valdžia ir karo vadai buvo jau neviltyje ir reng si priešams pasiduoti.

V l žinome iš šv. Rašto, kaip du senov s miestai Sodoma ir Gomora, kuriuos Dievas sunaikino ugnimi už j gyventoj baisias nuod mes bei nuskaltimus, b t išlik , jei tik juose b t buv nors dešimt ger žmoni , prašan i Dievo pasigail jimo.

Istorijos b gyje randame eil karali , imperatori , garsi valstyb s vyr ir karo vad , kurie vis savo vilt sudavo maldoje, o per j tiesiog stebuklingus žygius nuveikdavo. Taigi, jei jau vieno asmens malda yra taip galinga, k gi bekalb ti apie daugelio teisi žmoni nuoširdži mald !

J zaus Vardas yra trumpiausia, lengviausia ir galingiausia malda. Kiekvienas ši mald gali vartoti net ir darbo karšty. Gi Dievas jos neatmes ir išklausys.

Taigi ir šiais, dvasini sutem , laikais dažnai šaukim s šventojo J zaus

Vardo, prašydami Diev saugoti mus ir vis žmonij nuo grasinan i ši dien dvasini ir materialini nelaimi , blogybi bei pavoj .

Maras Lisabonoj

1432 metais Lisabonoj prasid jo pragaištingasis maras. Kas tik gal jo, su didžiausia baime skub jo iš miesto. Taciau, tokiu b du žmon s išnešiojo maro lig visas Portugalijos valstyb s dalis.

T kstan iai vyr , moter ir vaik , jaun ir sen , šios žiaurios ligos buvo nušluoti nuo žem s paviršiaus. Maro epidemija buvo taip smarki, jog žmon s mir visur: prie stalo, gatv se, namuose, krautuv se, prekyviet se ir bažnyiose. Vartojant istorik žodžius, maras, lyg žaibas, šokin jo nuo vieno ant kito žmogaus, nuo drabuži , nuo skryb li , nuo bet kurio daikto, jei tik maro liga serg s žmogus buvo juo naudoj sis. Kunigai, gydytojai, slaug s ir daugyb kit žmoni taip gausiai mirdavo, kad nebuvo galima sp ti j laidoti. Mirusi j lavonai gul davo gatv se ir visur kitur buvo j taip pilna, jog net šunys maitindavosi lavonais, o baisioji maro liga dar labiau plito visame krašte.

Tarp t , kurie su nenuilstamu uolumu tarnavo ligoniams ir mirštantiems,

buvo ir garbingas vyskupas, vardu Andriejus Dias, gyven s šv. Domininko vienuolyne. Šis švento gyvenimo vyras matydamas, jog maro epidemija, toli gražu, nenyksta, o vis dar stipr ja ir, nematydamas jokios šviesesn s vilties žmoni pagalboje, m nelaiminguosius raginti, kad jie su tvirtu pasitik jimu šaukt si šventojo J zaus Vardo. Kiek gal damas, pats vyskupas lank ligonius ir mirštan iuosius, visus ragindamas melstis J zaus Vard . Jis patar net kortel su J zaus Vardu tur ti ant stalo, laikyti j prie ligonio lovos arba su savim nešiotis, kad tai primint kuo dažniau šauktis J zaus Vardo, jei ne žodžiu, tai bent mintimi ir širdies troškimu.

Tas vyskupas, tarsi taikos angelas, lankydamas ligonius ir mirštan ius, nuostabiu b du nelaimingiesiems pridudavo naujos vilties, dr sos bei stipryb s. Vargšai ligoniai pajusdavo savyje atbundant nauj gyvenim ir, šaukdamiesi J zaus Vardo, net visiškai pasveikdavo.

Min tas vyskupas skelb t pat pamaldum ir šv. Domininko bažny ioje. Net vanduo buvo specialiai šventinamas J zaus Vardu. Tuo šv stu vandeniui vyskupas ragino tikin iuosius daryti kry-

žiaus ženkl ant sav s ir šlakstyti juo ligonius bei mirštan ius. Ir vykdavo nuostab s dalykai: ligoniai pasveikdavo ir net miršt pakildavo iš savo agonijos, o pa iame Lisabonos mieste liov si siautusi maro epidemija, tiek auk pareikalavusi iš vietos gyventoj .

Šios geros naujienos tuoj pasklido visoje Portugalijoje. Žmon s, lyg susitar , su gyvu tik jimu šauk si J zaus Vardo. Ir, ne tik tinai trumpu laiku, maras, lyg sniegas pavasar , — pranyko visame krašte.

D kingi gyventojai, atsimindami tuos didžius Šventojo J zaus Vardo stebuklus, tuo labiau, b dami j akivaizd s liudininkai, ir toliau savo šalyje ugd gyv pamaldum Švent j Išganytojo Vard . Visada, o ypa ligoje, varguose ir nelaim se, su meile ir gyvu pasitik jimu žmon s šaukdavosi šventojo J zaus Vardo. Tuo pa iu tikslu parapijose buvo steigiamos Šventojo Vardo Draugijos ir kas m nes daromos procesijos. Dauge lyje bažny i buvo rengiami altoriai, skirti J zaus Vardo garbei. Tokiu b du, ana baisioji krašto nelaim , d ka pamaldumo J zaus Vard , tapo didžia dvasine palaima visai šaliai.

Šis nepaprastas pasitik jimas J zaus Vardu ir pamaldumas J ilgus

šimtmečius klestėjo Portugalijoje, o iš ten jis paplito Ispanijoje, Prancūzijoje ir galiausiai visame pasaulyje.

Gotas Genserikas

Valdant gotus karaliui Genserikui, kuris priklausė Ardjaus sektai, vienas iš mįšlų giamiausi jo dvariškiai, Armogasto kunigaikštis, metė arianizmą ir tapo kataliku.

Tai išgirdęs karalius nepaprastai užpyko ir, pasišaukęs savo akivaizdų jaunį dvariškį, kiek tik sugebėjo, variausiomis priemonėmis mėginė privirsti kunigaikštį grėžti klaidatiki arijon tik jį. Tačiau nei karaliaus grasinimai, nei jo gražūs pažadai miniamam dvariškiui nedarė jokios takos. Kunigaikštis atmetė visus pasiūlymus ir tvirtai laikėsi savo naujai surastojo tikėjimo. Tada tiktai Genserikas liepė jaunį vyrą surišti stipriomis virvėmis taip tvirtai, kaip tik jo muskulingi būdeliai pajėgūs. Kankinimas buvo baisus, bet jaunuolis neparodė jokio skausmo ženklų. Jis vos tik ištarė du tris kartus „Jau, jau“, — bematant virvės sutruko lyg voratinkliai ir nukrito ties jo kojomis.

Po to, be saiko siutus tironas liepė atnešti, iš jauio gyslų padarytą, kietą

kaip viela virveli . Kunigaikštis buvo jomis v l surištas, panaudojant budeli vis turim j g . Kankinamasis v l šauk si J zaus Vardo, ir štai šie pan iai, kaip ir pirmieji, sutruko lyg si leliai ir nukrito žem n. Genserikas, putodamas t žimu, dav sakym surišti kankin ir už koj pakarti j galva žemyn ant medžio šakos.

Š nauj kankinimo b d kunigaikštis Armogastas pri m su džiaugsmu. Sud j s rankas ant kr tin s ir, kartodamas Švent j J zaus Vard , ramiai užmigo Viešpatyje, tarsi gul damas patogiam ir švelniame patale.

Kankinys D. Melkijoras

Štai kitas panašus atsitikimas, kaip Kinijoje buvo nukankintas garbingas dominikon vyskupas D. Melkijoras.

Viename iš daugelio katalik persekiojim Kinijoje, Bažny iai davusi daug švent j , randame ir vyskup Melkijor , kuris buvo suimtas ir, po ilg bei žiauri kankinim , pasmerkta mirti.

Vyskupas buvo vilkte atvilktas prekyviet , vidurin j apspitusios ir kaukian ios minios, sub gusios pasidžiaugti miriop pasmerktojo misijonieriaus kan iomis.

Kankintojai nupl š vyskupui dra-

bužius, o penki aršiausi budeliai, apsiginklav atšipusiais kardais, prad jo kapoti jo pirštus, atskirai po vien . Po to jie panašiai kapojo rank ir koj s - narius, sudarydami vyskupui nepaprast kent jim . Galiausiai buvo kapojamas ir jo liemuo bei laužomi kaulai.

Ši ilg ir žiauri kankinim metu, vyskupo išvaizdoje nebuvo pasteb ta jokio kan ios ženkle. Priešingai, su šypsniu veide, jis garsiai ir palengva kartoj: “J zau, J zau, J zau!” Tai jam kaip tik ir pridav tos stebuklingos j gos bei dvasin s stipryb s, kantriai pernešti visus budeli kankinimus.

Iš vyskupo l p nebuvo gird ti jokio skundo, jokio verksmo ar dejavimo. Jis visa kuo kantriausiai pri m bei perneš iki paskutinio atod sio, ramiai mirdamas su šypsniu veide.

Ar tai n ra mums geriausias pavyzdys, kokios nuostabios paguodos ir mes patys galime patirti, ypa ligoje bei kent jimuose, jei tokiomis valandomis pamaldžiai šauktum s šventojo J zaus vardo ir dažnai j kartotume!

Daugelis žmoni kartais skundžiasi nemiga. Ir šiuo atveju, tai yra, nemigos naktimis, su pasitik jimu šaukiantis šventojo J zaus vardo, galima rasti nemažai paguodos bei pagalbos. Labai ga-

limas dalykas, kad po trumpos ir nuoširdžios maldos tokie asmenys netrukus pask s saldžiame miege, ramiame nakties poilsyje.

Šv Aleksandras ir pagoni filosofai

Imperatoriaus Konstantino laikais krikš ionyb atgavo laisv ir prad jo daryti greit bei pastovi pažang .

Konstantinooplio mieste pagoni filosofai m labai nusiminti, matydami daugel savo pasek j atsižadant pagonyb s ir tampant krikš ionimis. Jie maldavo net pat imperatori , sakydami, jog teisingumas reikalauj s, kad j prašymas b t išklaustas ir b t leista suruošti vieš pasikalb jim su krikšioni vyskupu. Aleksandras, kuris tada kaip tik buvo Konstantinopolio vyskupu, buvo, tiesa, švento gyvenimo vyras, ta iau, palyginus su to meto gudriagalviais pagoni filosofais, jis nepasižym jo proto aštrumu. Šv. Aleksandras tod l bijojo stoti viešus gin us su pagoni filosof parinktu gudriu, iškalbin gu ir klastingu atstovu. Ta iau paskirt dien vyskupas tur jo pasirodyti viešumon, kur jau lauk susirink pagoni moky iausi vyrai ir didel žmoni minia. Pagoni atstovas, didžiul s publikos akivaizdoje, prad jo savo atsargiai

paruošt prakalb , puldamas krikš ionyb . Šv. Aleksandras, kur laik pasiklaus s gudri pagoni žodži , nutar j sug dinti Dievo vardu. Vyskupas nesak jokios prakalbos, tik pagarbiai ištar J zaus vard ir pagoni filosofas buvo taip sumaišytas, jog visiškai pasimet savo gudrioj kalboj. Net jo mokytieji draugai nepaj g kalb tojo atstatyti v žes, kad gal t t sti savo priekaištus krikš ionybei.

Toku b du, šv. Aleksandras, pasitink damas ne savo protu, o Dievo galybe, sug dino šio pasaulio išmin i ir laim - jo švent tik jimo kov .

Šv. Kristina

Šv. Kristina, jauna krikš ion mergait , kaip verg pateko pagonišK Kurdistano krašt . Toje šalyje buvo paprotys, jog, kai susirgdavo kurios šeimos k dikis, motina imdavo j su savim ir lankydavosi pas savo prietelius, klausin dama j , gal šie žin koki vaist , kad mažut lis gal t pasveikti. Panašia proga, viena motina su sergan iu k dikiu atsilank ir tuose namuose, kur gyveno min toji mergait Kristina.

Kai toji nepaž stama motina užklaus s Kristin , gal šioji žinanti kok vaist t , kurs gal t pagelb ti jos sergan iam

berniukui, šventoji mergaite, pažvelgusi sergant k dik , tar :

“J zau, J zau!”

Ir štai, veik miršt s berniukas, staiga pasveiko, m šypsotis ir šokin ti, nes jaut si visiškai pagij s.

Žinios apie š nepaprast atsitikim greit pasklido visame krašte; apie tai sužinojo ir to krašto karalien , kuri pati buvo invalid . Ji dav sakym , kad Kristina b t atvesta karališkuosius r mus.

Mergaitei atvykus, sergan ioji karalien klaus j , ar tomis pa iomis priemon mis b t galima pagydyti j , karalien , nes gydytoj pastangos veltui nu jusios. Dar kart Kristina su dideliu pasitik jimu ištar : “J zau, J zau!” Ir v l dieviškasis Vardas buvo pagarbin-tas, nes karalien staiga atgavo sveika-t .

Ta iau dar lauk tre iasis steb tinas vykis. Karalienei pagijus, po keli dien pats karalius nelauktai tur jo žvelgti mir iai akis. Rodos, jau nebuvo jokios išėities. Karalius, vis d lto, atsimini s Šventojo vardo dievišk galyb , nes pats buvo karalien s pagijimo liudininku, šauk si Šventojo vardo, kurio pagalba staiga išsigelb jo iš baisaus pavojaus. Po to jis pasikviet jaun j ver-

g , Kristin , ir jos pagalba susipažino su dieviškojo mokslo tiesomis, o tada, kartu su didele daugybe savo pavaldinių , pri m krikš ionyb .

Kristina tapo švent ja, o jos švent kasmet šven iama gruodžio 15 dien .

Šv. Grigalius Turietis

Šv. Grigalius liudija, jog, jam dar vaiku esant, kart sunkiai susirg s jo t vas ir jau buv s veik marinamas. Vaikas Grigalius uoliai meld sis, kad t - vas atgaut sveikat . Vien nakt , kai jau visi miegojo, Grigaliui pasirod s angelas sargas ir jam liep s išrašyti J zaus vard ant kortel s, o ši pad ti sergan iam t vui po pagalve.

Ryte vaikas papasakojo savo motinai angelo apsireiškim ir tai k jis buvo sak s, o ši patar s nui t nurodym vykdyti. Kortel su J zaus vardu buvo pad ta po ligonio pagalve, o to pas koje visa šeima sulauk d i d ž i o džiaugsmo, nes t vas greit pasveiko.

B t galima daug parašyti vien apie šventojo J zaus vardo galyb , kuri pasireišk visais šimtme iais ir - tai vairiuose pasaulio kraštuose. T galyb patyr ne vien tik vair s šventieji, bet ir šiaip žmon s, kurie tik su gyvu tik -

jimu ir pagarba šauk si J zaus vardo pagalbos.

Vienas rašytojas yra pasak s: “Susilaikau šiuo kartu nuo ilgo aprašymo J zaus vardo stebukl ir vairi maloni , kuri suteikia Viešpats turintiems pamaldum Jo švent j vard , nes šv. Jonas Auksaburnis man primena, jog “kur tik per šventus žmones vyksta stebuklai, — visur yra minimas J zus”.

— Taigi, m ginti juos visus išvardinti, b t lygiai m ginti sudaryti s raš begal s stebukl , kuriuos Dievas yra padar s visais amžiais, ar tai Jo švent j garb s padidinimui, ar tai žmoni širdyse tik jimo sustiprinimui”.

Šventojo vardo kortel s

Didieji J zaus vardo myl tojai, kaip antai, vysk. Andriejus Dias, šv. Leonardas iš Porto Maurizio, šv. Grigalius Turietis ir daugelis kit , pataria žmon ms vartoti korteles su J zaus vardu. Gera yra tur ti toki kortel ant savo stalo, prie ligonio lovos, kišen je, ar net ant sienos savo kambaryje, nes toji praktika mums dažniau primins pat Išganytoj J z Krist ir kartu paskatins mus variose gyvenimo aplinkyb se, sunkumuose ir kent jimuose kreiptis j su didesniu pasitik jimu bei

karštesne meile, semiantis stipryb s, iš-
tverm s, kantrumo, meil s ir vis kit
dorybi , kuri mums taip reikia šio gy-
venimo kelion je.

Šventieji ir J zaus vardas

Visi šventieji tur jo begalin meil
J zaus vardui ir juo pilniausiai pasiti-
k jo. Jie malte šiame varde, tarsi aiš-
kioj vizijoje, visus tuos gražius dalykus
apie kuriuos J zus kalb jo ir vykdo ,
gyvendamas ia, žem je.

Šventieji J zaus vardo pagalba at-
likdavo tikrai nuostabi dalyk . Jie da-
r daug stebukl , išvarin jo velnius, gy-
d ligonius, stiprino silpnuosius ir vi-
siems patardavo prasti savo reikaluo-
se dažnai šauktis šventojo vardo pagal-
bos. Šv. Petras ir visi kiti apaštalai
daugyb žmoni atvert šventojo J -
zaus vardo galybe.

Apaštal kunigaikštis savo garbin-
g Evangelijos skelbimo darb prad -
jo kaip tik žydams sakydamas pamoks-
lus apie J zaus meil . Jis kalb jo visur:
gatv se, Jeruzal s šventykloje ir vai-
ri kit miest sinagose. Šv. Petro
pirmasis nepaprastas stebuklas vyko
Jeruzal je, jam su šv. Jonu kartu ei-
nant šventykl . Vienas žmogus, raišas

nuo pat savo gimimo, kurs buvo gerai žinomas Jeruzalės žydams, kasdien bėgdavo atnešamas ir pasodinamas prie gražios šventyklos durų ir ten išprašė elgetaudavo. Gi “pamats Petrus ir Jonas, einantys šventyklą, jis paprašė iš jų dviejų išmaldos. Pasižūrė į juos, Petrus su Jonu atsiliepė: Pažvelk mudu. Jis žiūrėjo į juos, tik dėkavosi ir iš jų gauti. Petrus tar: Sidabro ir aukso aš neturiu; ko gi turiu, tai tau duodu: Jėzus Kristus Nazoras vardu kelkis ir vaikščiok. Ir, pamėgęs dešinę ranką, jis pakėlė ją. Tuojuo kojose ir riešais sustiprėjo. Jis pašoko, atsistojo ir vaikščiavo”. (Apd. 3:3-8).

Žydai tuo vykiu buvo labai nustebinti, taigi šv. Petrus apaštalas jiems tar: “Izraelio vyrai, kam stebitės tuo dalyku, arba ko žiūrite mudu, lyg kad mes savo galybe ar valdžia būtume padarę, kad šitas vaikščiok, ... “dėk tik jį (Jėzus) vardu, tas vardas sustiprino šitą, kur jūs matote ir pažiūrėkite; jį teikiamas tik jį davę šitam piln sveikatą visą jūsų akivaizdoje” (Apd. 3:12, 16).

Nuo šv. Petro laikų iki šiol, panašiai nuostabiais būdais, Jėzus vardas buvo pagarbinamas nesuskaitom daugyb kart.

ia pamin sime nors kelet atsitiki-
m iš begal s vyki , kurie parodys,
kaip šventieji semdavosi sau stipryb s
ir paguodos šventajame J zaus varde.

Šv. Povilas

Šv. Povilas pasižym jo ypatingu b -
du kaip šventojo J zaus Vardo apašta-
las ir mokytojas. Kaip žinome, pradžio-
je jis buvo aršus Bažny ios persekioto-
jas, paskatintas prie to klaidingo uolu-
mo ir neapykantos Kristui. Viešpats ta-
iau apsireišk Sauliui kelyje Damas-
k ir atvert j . Savo malone Kristus
padar Povil taut apaštalu, kartu už-
dedamas jam ir misij — skelbti Jo
Švent j vard taut kunigaikš iams ir
karaliams, žydams ir pagonims, visoms
žmoni gimim ms bei tautoms.

Šv. Povilas, pilnas liepsnojan ios
meil s Viešpa iui, prad jo savo didži
misij , raudamas iš gyvenimo pagony-
b , nuversdamas garbinamus stabus, su
g dindamas Graikijos ir Romos filo-
sopus, nebijodamas joki prieš , nuga-
l damas visas kli tis bei sunkenybes ir
visa gerai bei ryžtingai atlikdamas, nes
tur jo begalin pasitik jim šventuoju
J zaus vardu.

Šv. Tomas Akviniėtis štai k sako
apie j : “Šv. Povilas nešiojo J zaus var-

d savo kaktoje bei mintyse, nes laik sau garbe skelbti J z visiems žmonms; jis nešiojo J savo l pose, nes dažnai m go kreiptis Švent j vard ; jis nešiojo J savo rankose, nes m go J zaus vard min ti savo laiškuose; jis nešiojo J zaus vard ypa savo širdyje, nes jo širdis degte deg J zaus meile”.

— Štai k šv. Povilas sako pats apie save: “Esu gyvas, ta iau jau nebe aš, bet yra gyvas manyje Kristus” (Gal. 2, 20).

Šv. Povilas gražiai nusako dvi didžias tiesas apie švent j J zaus vard :

Pirmiausiai jis mini šio Vardo nepaprast galyb : “Dievas išaugštino j ir dovanojo jam vard , viršesn už visus vardus, kad J zaus vardu prikaupt visoks kelias danguje, žem je ir po žeme ...’ ’ (Pilyip. 2, 9 -10).

Kiekvien kart tad, kai tariame J zaus vard , suteikiam begalinio džiaugsmo Dievui, visam dangui, šventajai Dievo Motinai, angelams ir visiems šventiesiems.

Antroj vietoj šv. Povilas aiškina kaip turime vartoti J zaus vard : “Visa k j s darote žodžiu ar darbu, visa darykite Viešpaties J zaus Kristaus vardu, d kodami per j Dievui ir T vui” (Kolos. 3, 17). Po to jis prideda: “Tai gi, ar valgotė, ar geriate, ar k kita da-

rote, visa darykite (J zaus vardu) Dievo garbei” (1 Kor. 10, 31).

Š šv. Povilo patarim sek visi šventieji taip, kad j kiekvienas veiksmas buvo daromas iš meil s J zui, ir tod l j kiekvienas darbas ir net kiekviena mintis buvo Dievo atlyginami gausiomis malon mis bei nuopelnais. To Šventojo vardo pagalba jie tapo šventaisiais. — Ir mes, jei sektume t šv. Povilo patarim , taip pat gal tume savo gyvenime pasiekti labai aukšt šventumo laipsn .

Kyla klausimas, kaip turime visa atlikti J zaus vardu? — Labai paprastai: turime prasti, kaip anks iau buvo min ta, dažnai vartoti J zaus vard dienos b gyje, o savo gerus darbus, sunkumus bei kent jimus turim vienyti su paties Kristaus begaliniais nuopelnais, visk stengiantis atlikti J zaus vardu ir iš meil s Jam. Tai nesudaro joki sunkum ; iš m s pus s reikia vien tik šiek tiek geros valios.

Šv. Augustinas

Šv. Augustinas, didysis Bažny ios daktaras, su džiaugsmu bei malonumu dažnai kartodavo J zaus vard . Jis pats mums sako, jog rasdavo daug džiaugsmo, skaitydamas tas knygas, kuriose b davo dažnai minimas šis, visokeriop

paguod teiki s, šventasis J zaus vardas.

Šv. Bernardas

Šv. Bernardas pajusdav s nuostab džiaugsm ir didži paguod , kartodamas J zaus vard . Jis jausdav s, kaip pats saiko, tarsi medaus saldum burnoje ir pasig r tin ramyb savo širdyje. — Mes taip pat patirtume begalin s ramyb s, pasiliekan ios m s sielose, jei sektume šv. Bernardo bei kit švent j pavyzdžiais, dažnai vartojant švent j J zaus vard .

Šv. Domininkas

Šv. Domininkas daug laiko praleisdavo sakydamas pamokslus ir veddamas religinius gin us su klaidatikiais. Visad jam tekdavo keliauti p s iam iš vietos viet , tiek vasar , slegian i karš i metu, tiek lietuje bei šal iuose, rudens ir žiemos laiku. Klaidatikiai albigensai, kuriuos šv. Domininkas m gindavo atversti, savo pragaištingu mokslu daug blogo padar to laiko žmon ms. J mokslas buvo netik s, o visoki nusi kaltim — begal s. Ta iau, šv. Domininkas, tarsi antrasis šv. Povilas, atvert ši žmoni t kstan ius, taip kad

v liau nemažai iš j tapo garsiais šventumo kelyje.

Pervarg s nuo apaštalavimo darb , jis trokšdavo vienintelio atpildo,—naktis praleisti šv . Sakramento akivaizdoje, nor damas meil je išlieti savo siel J zui. Kai jo pervarg s k nas ilgai bekl pant jau nepaj gdavo išsilaikyti, tada jis savo galv atremdavo altori ir tokiu b du šiek tiek pails davo, o po to ir v l t sdavo savo glaud pasikalb jim su J zumi. Rytaiš jis laikydavo šv. Mišias su tokia karšta, serafiška meile J zui taip, jog kartais prie altoriaus jis pakildavo or , b damas meil s eksta- z je. J zaus vardas ir meil Išganyto- jui pripildydavo jo siel nauja j ga bei dr sa, nauju džiaugsmu ir meile, kad gal t s kmingai t sti taip svarb apaš- talavimo darb .

Pal. Jordanas Saksonietis

Palaimintasis Jordanas Saksonietis, kuris už m šv. Domininko viet kaip vyriausias dominikon ordino vadovas, pagars jo savo gyvenime kaip didis pamokslininkas. Jo žodžiai, lyg str - l s, tiesiai smigdavo klausytoj širdis, ypa tais atvejais, kai jis kalb davo jiems apie J z .

vairi universitet mokyti profeso-

riai atvykdavo su dideliu malonumu pasiklausyti palaimintojo Jordano pamoksl, o po to daugelis j tapdavo domininkonais. Kiti gi, dėl tos priežasties, bijodavo net klausyti jo pamoksl, kad ir jie nebūt sugundyti tapti domininkonais. Tiek daug asmen b davu patraukiami palaimintojo Jordano galin-g pamoksl, jog kai tik b davu pranešta, kad jis atvyks iš kur nors miest sakyti pamoksl, jau iš anksto tos vietos vienuolyno vyresnysis pripirkdavo daug baltos medžiagos, kad tik jos užtekt si ti drabužiams, naujai stojantiems kandidatams domininkonus. — Pats palaimintasis Jordanas prim labai daug kandidat domininkonus, iš kuri visa eil pagars jo v liau kaip žym s profesoriai vairiuose Europos universitetuose.

Šv. Pranciškus Asyžietis

Šv. Pranciškus Asyžietis, deg s karšta Dievo meile, tarsi serafiškasis angelas, patirdavo daug džiaugsmo, kartodamas numyl t j J zaus vard . Šv. Bonavent ra sako, jog šv. Pranciškaus veidas tiesiog žib dav s džiaugsmu, o jo balsas savo švelniu akcentu aiškiai išduodav s šio šventojo nepaprast meil J zui, kurio šven iausiojo

vardo jis šaukdavosi su didžiausiu pam gimu.

Tod l nesteb tina, kad šv. Pranciškus buvo rastas vertu gauti penkias Kristaus žaizdas savo rankose, kojose ir šone, kaip atlyginim už jo karšt meil J zui.

Šv. Ignacas Lojola

Šv. Ignacas Lojol taip pat yra vienas iš didžiausi J zaus vardo myl to j . Savo steigtajai vienuolijai jis parinko ne kitok vard , o paties Išganytojo, pavadindamas j J zaus Draugija. Šis dieviškasis vardas vis laik buvo ir yra tarsi apsaugos skydas pa iam J zuit ordinui prieš vairius priešus, o kartu ir šventumo užtikrinimas vienuolijos nariams. Ir iš tikr j , keli šimtm e i istorija mums rodo, kaip visais atžvilgiais yra garbinga, takinga ir nepaprastai nusipelniusi vertinimo ši kilnioji J zaus vardo vienuolija.

Šv. Pranciškus Salezietis

Šv. Pranciškus Salezietis neabejodamas tvirtindavo, jog tie, kurie turi prot prasmingai kartoti švent j J zaus vard , tikrai gali tik tis susilaukti šventos ir laimingos mirties.

Ir, iš tikr j , apie tai negali b ti jo-

kios abejon s, nes kiekvien kart , kai tariame “J zau”, pritaikome savo sieloms išganing j Kristaus krauj . Tuo pa iu laiku maldaujame Diev , vykdyti tai k Jis yra pažad j s, b tent, visk mums duoti J zaus vardu. Visi tad, kurie trokšta šventos ir laimingos mirties, gali j sau užsitikrinti nuoširdžiai ir prasmingai savo gyvenime vartodami išganing j J zaus vard . Šioji praktika pad s mums ne tik pasiruošti laimingai mir iai, bet žymiai dar sumažins ir skaistyklus kan ias, kuri užsipelnome savo nusikaltimais. Galimas dalykas, jog šio pamaldumo d ka, nevienas ir visiškai išvengs skaistyklus kan i . — Daugelis švent j savo paskutines šio gyvenimo dienas yra praleid vien tik pamaldžiai kartodami “J zau, J zau!”

Visi Bažny ios daktarai sutaria tvirtindami, jog velnias savo stipriausius puolimus ir baisiausias pagundas atideda mirties valandai, mirštan io žmogaus mintis pripildydamas abejon mis, baime, kyriomis pagundomis prieš vilt , kad tik kaip nors siel nustumt pragar . Mirties valand laimingi ir saug s tie asmenys, kurie turi prot nuoširdžiai šauktis šventojo J zaus vardo pagalbos.

Šios r šies pamaldumu yra atžym ti

ypa didži j švent j gyvenimai. Jie pasiek aukšt dorybi laipsn ir tapo šventaisiais, eidami šiuo paprastu ir lengvu b du, nuolat ir intymiai bendraudami su J zumi, savo reikaluose šaukdami esi Jo šventojo vardo pagalbos.

Šv. Vincentas Ferreri

Šv. Vincentas Ferreri yra vienas iš garsiausi , pasaulinio masto pamokslinink . Jis nemažai yra atvert s net labiausiai apleist nusikalt li , padarydamas juos uoliausiais krikš ionimis. Jis taip pat yra atvert s apie 80.000 žyd ir apie 70.000 maur , ko nerandame n vieno kurio kito šventojo gyvenime. Lygiai, jis yra padar s ir ne tik tinai didel skai i stebukl . Švent j kanonizacijai Bažny ia reikalauja dviej stebukl , kai tuo tarpu šv. Vincento kanonizacijos dokumentuose yra minimi net 873 stebuklai.

Šis didis šventasis, deg s J zaus meile, Jo šventojo vardo d ka, atliko tiek daug nuostabi darb , padar toki gausyb stebukl .

Tod l mes, nors ir b tume dideli nusid j liai, visad su didžiausiu pasitik jimu galim kreiptis švent j J zaus vard , nes Jo galia nuod mingieji tam-

pa šventaisiais, silpnieji— dvasios milžinai, o labiausiai prisilgtieji ir paniekintieji, — randa Jame didžiausi paguod ir džiaugsm .

Taigi, kur atsirast toks neišmanlis ir taip apsileidęs žmogus, kad nestengt sigyti šio kilnaus proio — nuoširdžiai bendrauti su Jzumi, dažnai ir prasmingai vartojant Jo šventį vard . Tai nereikalauja jokio ypatingo atsidėjimo ir nesudaro joki sunkenybi , o taiau kokia tai galinga priemon siekiant šventumo ir koks veiksmingas bei nepamainomas vaistas prieš vairiausias šio gyvenimo blogybes.

Pal. Gonzales Amarante

Palaimintasis Gonzales Amarante pasiek labai žym šventumo laipsni, dažnai ir prasmingai vartodamas šventį Jzau vard .

Pal. Giles iš Santaremo

Palaimintas Giles iš Santaremo neretai jausdavo tiek daug meilės ir pasigrijimo, tardamas šventį vard , taip kad net kartais, puolęs ekstazėn, pakildavo or .

Tie, kurie dažnai ir su meile vaitoja Jzau vard , jau ia savo sielose didži ramyb , “t ramyb , kurios pasaulis negali duoti,” kuri tik vienas Die-

vas gali suteikti, ramyb , “kuri viršija visok supratim .”

Šv. Leonardas iš Porto Maurizio

Šv. Leonardas iš Porto Maurizio ug-
d bei skleid pamaldum švent j J -
zaus vard . Savo nuolatin se misijose
jis daug kalb davo didžioms žmoni mi-
nams apie šventojo vardo galyb . Ši
švent pareig jis atlikdavo su tokia
meile bei pasišventimu kaip, kad jo pa-
ties ir klausytoj akyse nekart b da-
vo galima pasteb ti ašaras.

Šv. Leonardas maldaudavo savo
klausytojus, kad jie savo namuose var-
tot , ypa ant dur , korteles su dieviš-
kuoju vardu. To pas koje, daugelis bu-
vo apsaugoti nuo vairi lig bei nelai-
mi .

Vienas jo klausytoj taip pat nor jo
š patarim vykdyti, ta iau jis buvo
bendrai pirk s nam su vienu žydu, ku-
ris griežtai pasipriešino min tai prakti-
kai. Tada tasai žmogus, jam priklausan-
ioj namo dalyje, iškabino J zaus var-
d ant lango. Už keli dien netik tai
tame name kilo gaisras, kuris visiškai
sunaikino žydui priklausan i namo da-
l , kai tuo tarpu kita namo dalis, pri-
klausan iam krikš ioniui, gaisro visai
nebuvo paliesta.

Po to vykio, pamaldumas J zaus vard žmon se dar labiau plito, nešdamas jiems visokeriop palaim .

Šv. Edmundas

Šv. Edmundas tur jo ypating pamaldum J zaus vard , prie kurio paskatino j pats Kristus.

Vien dien , šv. Edmundui esant laukuose ir atsitolinus nuo palydov , apsireišk jam nepaprastai gražus k - dik lis, kurs paklaus j : “Edmundai, ar nepaž sti man s?” — Edmundas atsak , jog nepaž st s jo. Tada tasai k - dikis jam tar : “Pažvelk mane ir žinok kas aš esu.” Šv. Edmundas pažvelg , kaip jam buvo liepta, ir ant k dik - lio kaktos pamat raš : “J zaus Nazar nas, žyd karalius”. “Žinok dabar kas aš esu”, v l tar jam k dik lis. “Kiekvien vakar laimink save kryžiaus ženkle, tardamas sekan ius žodžius: “J - zus Nazar nas, žyd karalius.” — Jei taip darysi, ši malda saugos tave ir visus tuos, kurie j kalba, nuo staigios ir netik tos mirties.”

Šv. Edmundas ištikimai vykd š Kristaus pamokinim . Kart pats velnias laik surakin s šventojo rankas, kad tik šis negal t daryti kryžiaus ženkle. Tada šv. Edmundas šauk si J -

zaus vardo ir velnias su didžia baime tur jo švent j palikti, nepadarydamas jam jokios žalos.

Daugelis žmoni praktikuoja š lengv pamaldum , su tikslu išmelsti Diev sau laimingos mirties. Kiti gi, praktikuoja dar ir sekant dalyk : su nykšiu, pamirk j šv stame vandenyje, savo kaktoje rašo šias keturias raides:

I.N.R.I., kurios yra matomas ant kryžiaus, virš ken ian io Kristaus galvos. Tos raid s reiškia: “J zus Nazarenus Rex Judaeorum”, — “J zus Nazar nas, žyd karalius.” Tai žodžiai, kuriuos Pontijus Pilotas raš , pasmerkdamas Krist mir iai.

Šv. Alfonsas taip pat rimtai skatina vartoti abu, k tik min tus dalykus, nes j pagalba galime Diev išmelsti sau daug reikaling maloni , o ypa prašant apsaugos nuo staigios ir nelaimingos mirties.

Šv. Pranciška Romiet

Šv. Pranciška Romiet g r davosi jai Dievo suteikta privilegija dažnai matyti savo angel sarg ir su juo kalb tis. Kai šv. Pranciška ištardavo J - zaus vard , jos angelas sargas šviste nušvisdavo laime ir žemai nusilenkdavo pagarbinti savo Viešpat .

Kartais net velnias išdr sdavo pasirodyti šv. Pranciškai, stengdamasis j vairiausiai g sdinti ir kaip nors pakenksti. Ta iau, kai tik ji išardavo švent j J zaus vard , velnias staiga užsidegdavo nesuvaldomu pyk iu bei neapykanta ir baisiame išg styje kuo grei iausiai dingdavo iš jos akivaizdos.

Šv. Joana Šantaliet

Šv. Joana Šantaliete buvo artimiausia šv. Pranciškaus Salezie io bendradarb ir iš šio, švento Bažny ios daktaro, pasisavino daug graži pamaldumo pratyb . Per daugel met šv. Pranciškus buvo jos nuod mklausiu bei dvasios t vu. Šv. Joana iš savo dvasios t vo išmoko pamaldumo ir švent j J zaus vard . Ji taip myl jo J zaus vard , jog su kaitinta geležimi raš j savo kr tin je. Panašiai ir Henrikas Suzo, su smailiu plieniniu virbalu savo kr tin je buvo r ž s šv. J zaus vard .

Mes, tiesa, neprivalome sekti šiais, k tik min tais pavyzdžiais, nebent tur tume iš Dievo ypating tam paraginim . Ta iau, savo kasdieniniame gyvenime, mes galime ir privalome sekti kit švent j pavyzdžiais, visose aplinkyb se mylint J z ir Jam kuo ištikimiausiai tarnaujant, nes tokiu b du mes,

tarsi aukso raid mis, savo širdyse rašysime brang j J zaus vard . Šioji J zaus meil s r šis yra prieinama mums visiems, o kartu ji veda mus laiming amžinyb .

Šv. Gemma Galgani

Šv. Gemma Galgani yra m s laik šventoji. Ši kilniašird ir šventa mergait tur jo ypating Dievo privilegij — matyti savo angel sarg ir su juo dažnai bei intymiai kalb tis. Ji kartais net lenktyniaudavo su savo angelu sargu, kuris iš j dviej su didesne meile paj gs ištarti švent j J zaus vard .

ŠV. VARDŲ DOKTRINA

Šioje rašinio dalyje pasvarstysime apie šventojo vardo doktrin . Šis skyrelis todėl yra pats svarbiausias, nes nagrin sime iš kur paeina toji J zaus vardo galia ir dieviškoji jo vert . Matysime taip pat kaip šventieji to vardo galia dar vairius stebuklus ir kaip mes, lygiai to paties vardo d ka, galime gauti iš Dievo daug nepaprast maloni bei palaimos.

Mielas skaitytojau, gal paklausi, kaip tai yra, kad vienas žodis gali daryti tokius nuostabius dalykus? — Atsa-

kau štai k : Dievas žodžio galia sutv -
r pasaul ; savo žodžio stebuklinga ga-
lia Jis pasauk iš neb ties saul , m nu-
l , žvaigždes, m s žem , jos aukštus
kalnus ir pla ius vandenynus. To paties
žodžio galia Dievas taip pat palaiko sa-
vo tvarinius buvime.

Argi ne panašiai kunigas šventose
Mišiose daro stebukl stebukl , varto-
damas Kristaus žodžius, kada konse-
kracijos metu pakei ia duon ir vyn

Kristaus, Dangaus ir žem s Viešpa-
ties, šven iausi K n ir Krauj ? Juk
panašiai vyksta ir su nuod mi atleidi-
mu Atgailos sakramente, kada taip pat
dievišk j žodži galia kunigas duoda
išrišim net didžiausiems nusid j -
liams. — Visa tai m s žmogiškam
protui yra nesuprantama, nes Dievas
savo žodžiui yra suteik s nepaprast ,
stebukling gali .

Dievas, savo neribotame gerume,
kiekvienam m s duoda t visagal žo-
d , kuriuo galime tiesiog stebuklus da-
ryti tiek sau, tiek kitiems. Tas nuosta-
busis ir galingasis žodis yra J zaus var-
das. Atsiminkime k šv. Povilas sako
apie j : “Dievas ... dovanojo jam (savo
S nui) vard , viršesn už visus vardus,
kad J zaus vardu priklaupt visoks ke-

lias danguje, žem je ir po žeme..

(Pilyp. 2, 9-10).

J zaus vardas buvo suteiktas Dievo S nui, s ryšyje su Jo sik nijimu, t. y., su Jo tapimu žmogum, panašiu mums. Prasmingas šio brangaus vardo naudojimas turi nepaprastos reikšm s, nes tais atvejais mes aukojame dangiškajam T vui Jo dievišk j S n , kartu su Jo beribe meile ir begaliniais nuopelnais. Gaila, kad nevisi tikintieji ši brangi ties pakankamai supranta. Taciau, neži rint m s žmogišk silpnybi ir net baisi nuod mi , matome, kokia yra didel Dievo meil mums. Jis nepaprastai myli mus ir tai ne bendra, o tiesiog asmenine meile. Gi aukštesnio dalyko kaip šis, mes, šios žem s mirtin-gieji, jokių b du negalime tik tis.

Kristaus sik nijimas

Visagalis Dievas, nepaprastai myl - damas mus, tapo žmogum. Taciau, k mums tai pad t , jei šios dieviškosios meil s nesuprastume?

Dievas, b damas begalinis, neapr - piamas, amžinas, visagalis, Dievas, ga - lingasis K r jas, Kuris savo didybe pri - pildo Dang ir žem , — visiškai pasl - p savo galyb bei didingum , tapda-

mas mažu k dikiu, tuo tikslu, kad pasidaryt mums panašiu, o per tai laim t m s meil ir išganyt m s sie- las.

Antrasis Šv . Trejyb s Asmuo, Dievo S nus, nuženg iš Dangaus aukštybi Nekaltai Prad tosios Marijos s i , kuriame pasiliko, žmoni b du, devynis m nesius. Po to, jis gim Betlejaus tvartelyje. Jis buvo menkutis ir silpnas, kaip ir visi naujagimiai k diki- kiai. Jis buvo nuolankus ir beturtis. Jis praleido apie 33 metus dirbdamas, kent damas, melddamasis, skelbdamas savo nuostabi j Religij , padarydamas daugyb stebukl ir šiaip visiems vien gera darydamas. Visa tai Jis dar , kad rodyt savo meil kiekvienam m s ir kad tokiu b du, tai yra, ne kitaip, kaip vien savo begalin s meil s j ga, priverst mus myl ti J .

Tas nuostabasis meil s aktas buvo taip didis, jog net aukš iausieji Dangaus angelai neb t paj g jo suprasti, jei Dievas jiems neb t to pareišk s.

Dieviškosios meil s pasireiškimas žmonijai buvo tokio aukšto laipsnio, kad net žydai, Dievo išrinktoji tauta, kurie šimtmeiais ilgesingai lauk Išganytojo, tiesiog pasipiktino ta mintimi, kaip

Dievas gal t taip nepaprastai nusižeminti. Gi pagoni filosofai, neži rint j giriamos išminties, sak , jog tai esanti beprotyb , — galvoti, kad visagalis Dievas gal t (tiek daug padaryti d l žmogaus meil s.

Šv. Povilas sako, jog Dievas, tapdamas žmogum, išliejo d l m s vis savo gali , išmint ir gerum ; tiesiog Jis sunaikino save, kad tik mus išganyt .

— Kristus gi patvirtina šiuos apaštalo Povilo žodžius, tardamas: “K gal jau daugiau padaryti?” — Visa tai Dievas atliko ne tik visos žmonijos bendram labui, bet ir kiekvienam m s atskirai.

Mielas skaitytojau, ar tuo tiki ir ar tai supranti? Ar paj gi suprasti, kad Dievas Tave ypatingai myli ir tai taip intymiai ir asmeniškai, kaip niekas šiame pasaulyje! Koks džiaugsmas, kokia paguoda, vien tik žinoti ir jausti, kad visagalis Dievas myli mus taip nuoširdžiai.

Jis padar dar daugiau, nes savo begalinius nuopelnus paved mums, kad gal tume juos aukoti amžinajam T vui ir tai taip dažnai, kiek tik norime, nors ir t kstant kart dienoje. — Tas aukojimas vyksta, kai kiekvien kart d - mesingai bei pamaldžiai tariame J zaus vard .

Gal būt, Jūs esat nustebinti šia puikia doktrina, apie kurią anksčiau gal ir visai nebuvo girdę? Tačiau dabar, kai jau esate susipažinę su Jėzusų vardu galybe, mąstykite šie lengvi pamaldumo pratimai pastoviai ir dievotai praktikuoti. Ir ateityje, kai vartosite Jėzusų vardą, atsiminkite, kad Jūs aukojate Dievui visus Jo Sėkmei begalinis nuopelnus ir beribų Jo meilę, nes savo gyvenime niekad neišgalite paaukoti dangiškajam Tėvui kaip nors šventesnio, geresnio, patinkamesnio ir sau nuopelningesnio, kaip begalinis Jėzusų gyvenimo, kančių ir mirties nuopelnus.

Kaip nedėkingi yra tie žmonės, kurie niekad Dievui nepareiškia savo dėkingumo už gautas iš Jo apsaugas ir rybes. Yra asmenys, kurie gyvena 30, 50 ar 70 metų ir niekad nepagalvoja apie reikalingumą padėkoti mums Išganytojui už viską, o ypač už Jo sėkimą ir už mūsų atpirkimą.

Kristus, gyvendamas žemėje, kartą pagydė dešimt raupsuotų vyrų. Jie, žinoma, nepaprastai dėkingai nusikratė baisios raupsų ligos ir, pilni laimės, keliavo savo namus. Tačiau tik vienas iš jų susigriebė, jog reikia grįžti ir Kristui padėkoti už šį brangią malonumą. Išganytojas tą progą padarė sekant, ne-

jauk priekaišt : “Kur yra kiti devyni?”

Gal kartais Kristus turi nemažiau pagrindo ir mumis nusisksti, kaip ir anais devyniais pagydytais raupsuotaisiais, jei ir mes nepagalvojam apie reikalą reikšti Dievui dkingum už viską, ypač gi už tai, kiek gero Jis mums yra suteikęs per šį mūsų paslaptį, tapdamas žmogum, panašiu mums.

Šventieji ypatingai buvo jautrus dkingumo atžvilgiu Dievui. Jis pavyzdžiai tegul paskatina ir mus būti Dievui dkingesniais, negu iki šiol esame buvę. Dievo duodamas grynai vertinimas bei dkingumas už jas atveria mums dar gausesnius ir nuostabesnius Dievo gerumus bei meilės šaltinius.

Kristaus kania

Antroji Jaus vardas reikšmė — tad Jaus mirštis ant kryžiaus, nes šv. Povilas saiko, jog šis vardas Išganytojas nusipelnė savo kania ir mirtimi.

Todėl, kai tariame Jaus vardą, turime taip pat aukoti dangiškajam Tiesumam Viešpaties kaniai ir mirties, didesnei Dievo garbei ir mūsų pačių vairiomis intencijomis. Kristus tapo žmogum ne tik bendrai už žmoniją, bet ir dėl kiekvieno iš mūsų, tarsi, tik

vienas žmogus pasauly tegyvent ; taip lygiai Jis mir ne vien bendrai už visus žmones, bet ir už kiekvien m s atskirai. Kab damas ant kryžiaus, Kristus reg jo mane, reg jo ir Tave, Mielas Skaitytojau, ir aukojo kiekvien savo baisios agonijos skausm , kiekvien savo brangiausio kraujo laš , visus pažemimus, vairius užgauliojimus ir paniekas už mane, už kiekvien iš m s . Visus tuos begalinius savo nuopelnus Kristus perleido m s laikui taip; kad šimtus kart galim juos aukoti m s dangiškajam T vui.

Ir mes tai darome, kai kiekvien kart prasmingai tariame J zaus vard , o tuo pa iu reiškiamo m s Išganytojui pad k už Jo begalin meil ir už visa, k Jis d l m s yra iškent j s.

Apgail tina, kad tiek daug tikin i j dar taip mažai težino apie švent j vard ir Jo begalin reikšm ! To pas koje kasdien jie praranda tiek brangi prog augti ir stipr ti Dievo malon je bei rinkti nenykstan ius nuopelnus amžinajam gyvenimui!

Kaip sijungti 500,000 Miši ?

Tre ioji intencija, vartojant J zaus vard , tur t b ti ši: visas pasaulyje laikomas šv. Mišias aukoti didesnei

Dievo garbei, savo vairiomis intencijomis, o taip pat ir viso plataus pasaulio intencijomis. Kasdien visame pasaulyje yra atlaikoma apie puse milijono šv. Miši „ Mes galime ir privalome jas sujungti, jose dvasiniu būdu dalyvauti.

Šv. Mišios — tai pats Jzus. Mišiose Kristus iš naujo tampa žmogum, atnaujindamas savo sėkėjimą kaip ir tada, kai Jis pirmą kartą priėmė žmogišką prigimtį. Ant altoriaus Jis ir miršta, kaip kitados ant Kalvarijos kalno. Šv. Mišios yra aukojamos ne vien tik už tuos, kurie tuo metu asmeniškai šv. Miši, bet ir už tuos, kurie trokšta jose dalyvauti ir jas atnašauti kartu su kunigu.

Dvasiniam dalyvavimui šv. Miši aukoje pakanka, kad su pagarba tartume Jzuso vardą, kartu turint intenciją bei norą aukoti visagaliui Dievui visas tuo metu pasaulyje laikomas šv. Mišias.

Jeigu jau yra nuostabi malonai dalyvauti vienose šv. Mišiose, aukojant jas Viešpačiui Dievui, tuo labiau nuostabus dalykas, kasdien sujungti penkis šimtus tūkstančių Miši, kurios kiekvieną momentą bent kurioje pasaulio dalyje yra laikomos.

Tod l, kiekvien kart , kai tariame J zaus vard , stenkim s tur ti ši intencij :

1. Aukoti Dievui Kristaus sik niji-
mo begalinius nuopelnus ir Jo meil ;

2. Aukoti dangiškajam T vui Kris-
taus kan i ir mirt ;

3. Aukoti Dievo garbei ir m s pa-
i intencijomis visas 500,000 Miši ,
kurios kasdien pasaulyje yra atnašau-
jamos.

Šv. Matilda buvo pratusi kasdien
daug kart kalb ti trump maldel už
skaistrykloje ken ian ias sielas, ta in-
tencija aukodama Dievui Kristaus kan-
ios ir mirties nuopelnus, kartu pri-
jungdama ir visame pasaulyje kasdien
laikomas šv. Mišias.

Kart Viešpats leido jai reg ti, kaip
jos mald pagalba daugelis siel buvo
išlaisvintos iš skaistryklos kan i .

Tod l, kai tariame J zaus vard ,
tuo pa iu aukokime V. Dievui tiek Kris-
taus kan i , tiek ir visame pasaulyje
laikomas šv. Mišias už skaistrykloje
ken ian ias sielas arba vairiomis kito-
mis, mums patinkamomis, intencijomis.

— Žinoma, tokiomis progomis nedera
užmiršti šv. Katalik Bažny ios, visos
žmonijos ir savo brangios t vyn s rei-
kal .

Visko Diev prašyti J zaus vardu

Angelai yra m s brangiausi ir geriausi draugai. Jie yra pasiruoš pad ti mums bet kokiam reikale ar pavojuje. Tik labai gaila, kad daugelis katalik taip mažai težino apie angelus, menkai juos temyli ir dar re iau juos tesikreipia, prašydami j pagalbos. Angelams nepaprastai patinka, kai žmon s juos kreipiasi vairiuose savo reikaluose. Angelai iš savo pus s stengiasi mums pad ti visuose m s varguose ir saugomus nuo vairiausi sielos ir k no pavoj .

Taigi, net J zaus vard tariant, patariama j išstarti vis dangaus angel , ypa m s angelo sargo, vardu, kuris mus labiausiai myli, už mus meldžiasi ir linki mums viso gero.

M s mylimasis Viešpats pasilieka milionuose konsekruot ostij visose pasaulio bažnyiose. Darbo valandomis ir ilgomis naktimis Kristus šven iausiam Sakramente yra dažniausiai paliekamas vieni vienai ir neretai net visai pamirštamai.

Nors ir neb dami bažnyioj, ta iau galim kasdien nemažai suteikti paguodos Kristui paprastu b du, kalb dami šios maldel s žodžius: “Mano J zau, aš myliu ir garbinu Tave viso pasaulio pa-

šventintose ostijose ir d koju Tau iš visos širdies, kad pasilieki iš meil s mums viso pasaulio altoriuose.” — Be to, verta ta pa ia intencija bent kelis kartus pamaldžiai išstarti ir J zaus vard .

Panašiu b du galime daryti ir atgail už savo gyvenimo nuod mes, aukojant Dievui Kristaus kan i ir mirt bei Jo brangiausi krauj tiek kart dienų, kiek tik norime. Brangiausias Viešpaties kraujas nuskaidrina m s nuod mingas sielas ir pakelia jas aukšt šventumo laipsn . Visa tai taip nesunku. Prasminga ir su meile vartojimas J zaus vardo tikrai yra viena iš pa i lengviausi maldingumo pratyb .

Jei esame nuli d ir prisl gti, jei esame susir pin ir pilni baim s bei abejoni , šis dieviškasis vardas suteiks mums malonios ramyb s. Jei jau iam s silpni ir svyruoj , J zaus vardas priduos mums naujos stipryb s bei energijos. Ar žem je gyvendamas Kristus n jo visur ir neguod žmoni , ypa nelaiming j ? — Jis t pat daro ir dabar kiekvien dien visiems tiems, kurie tik J kreipiasi.

Jei ken iame d l silpnos sveikatos, jei skausmai bei sopuliai mus varsto, jei kokia liga mus parbloškia, Kristus yra m s Gydytojas; Jis gali mus net

stebuklingu būdu pagydyti, jei tai mūsų sielos išganymui reikalinga bei naudinga, nes ar Jis anais laikais negydė ligoni, raiš, akli ir raupsuoti? Ar Jis nesako mums: "Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate apsunkinti, ir aš jus atgaivinsiu?" — Be abejo, daugelis galėtų ir sveikata žymiai sustiprinti, jei tik su tikru pasitikėjimu dažniau kreiptųsi į Jį.

Į Jį žaibus vardas yra trumpiausia, lengviausia ir galingiausia malda. Mūsų Viešpats Išganytojas yra pažadėjęs, jog ko tik Jį vardu prašysime Dangaus Tėv, bus mums suteikta. Kiekvieną kartą, kai nuoširdžiai tariame Jį žaibus vardą, tuo pačiu metu ir karštai meldžiamės visomis mūsų širdimis intencijomis.

Skaistyklų sielos. Yra labai apgailėtinas dalykas, jog taip daug tikinčiųjų pamiršta arba net paniekina pareigą melstis už skaistyklų kenčiančias sielas. Galimas dalykas, jog skaistykloje randasi ne vienas iš mūsų giminių, artimųjų ar brangi draugas ir kenčiantis, laukdamas mūsų maldos bei pagalbos, kuri mes taip lengvai galime ir privalome jiems suteikti; tačiau iš apsileidimo to nedarome.

Nekart mes gailimės vargšų, kuriuos sutinkame gatvėse, o taip pat ir

našlai i , alkan j bei ken ian i j .
Labai gerai darome, kai tokiems asme-
nims kuo gal dami padedame, ta iau at-
siminkime, jog niekas taip neken ia
kaip sielos skaistykloje. Šv. Tomas Ak-
vinietis dr sta skaistyklos kan ias pri-
lyginti pragaro ugniai, žinoma, tik su
tuo skirtumu, kad skaistykloje sielos
ken ia myl damos Diev ir tik laikinai.

Mielas Skaitytojau, kaip dažnai mel-
diesi už skaistykloje ken ian ias sielas?
Gal jau prab go ne tik dienos, savait s,
bet ir m nesiai, kai šia intencija visai
nesimeldi ir savo ger darb bei kas-
dieni kryželi už jas neaukoji? O
gal jau prab go ir gana ilgas laikas, kai
skaistyklos siel atžvilgiu visiškai nie-
ko nedarai?

Pats lengviausias b das pagelb ti
skaistyklos sieloms — tai dažnai ta in-
tencija vartoti J zaus vard , nes taip
darydami, 1) už skaistyklos sielas auko-
jame dangiškajam T vui Jo S naus
brangiausi krauj , Jo kan i bei mir-
t ir visus nuopelnus, kaip jau anks iau
apie tai buvo išaiškinta; 2) kiekvien
kart pamaldžiai ištardami J zaus var-
d , galime laim ti 300 dien atleid , ku-
riuos patartina paaukoti už skaistykloj
ken ian ias sielas.

Tur dami nuošird pamaldum šven

t j J zaus vard , kaip kad daugelis švent j savo gyvenime praktikavo, galime kasdien nemažai pagelb ti skaisytklos sieloms ir net jas išlaisvinti iš kan i . Gi jos, patekusios dangun, savo karštomis maldomis tikrai m s niekad nepamirš.

Baisi ned kingumo kalt

Nuo mažens esame prat nuoširdžiai pad koti savo geradariams ir draugams net už mažas dovan les bei menkus patarnavimus, nes to reikalauja pats papras iausias mandagumas. Ta iau daugelis iš m s taip lengvai pamiršta ir net apleidžia pad koti V. Dievui už Jo begalin meil , parodyt mums vairiausiai b dais, o ypa savo sik nijimu, kan ia ir mirtimi ant kryžiaus, o taip pat šv. Miši auka ir šv. Komuni ja, kuri galim dažnai priimti, bet irgi neretai apsileidžiame. Koks tai tamsus ned kingumas iš m s pus s! Galim tiau bent dalinai ši klaid atitaisyti, dažnai ir pamaldžiai vartodami J zaus Vard , o tuo pa iu atsiprašysim Išganytoj už savo klaidas bei nuod mes ir reikšime Dievui d kingum už vairias iš Jo gaunamas dovanas, teikdami Jam garb .

Kas iš mūsų nenorėtų suteikti Dievui bent kiek džiaugsmo ir paguodos? Tai darysime, kai dažnai reikšime V. Dievui padėką už vairias iš Jo gaunamas dovanas bei malones.

Dievas myli kiekvieną žmogų

Esame jau minėję, jog mūsų Išganytojas savo baisi kentėjimų metu, tiek Alyvų Daržė, prieš Didįjį Penktadienį, tiek kabdamas ant kryžiaus bei mirdamas, — mat savo agonijoje mus visus ir aukojo dangiškajam Tėvui už kiekvieną mūsų savo visus kentėjimus, pažeminimus ir brangiausi kraują.

Ar galimas dalykas, jog Dievas yra taip geras, kad apie kiekvieną mūsų atskirai galvot ir kiekvieną žmogų atskirai mylėti? — Mūsų menkos širdys ir riboti protai sunkiai šis dalykas perpranta ir nenoriai tiki, kad Dievas kiekvieną mūsų atskirai užsiimt ir rūpintis. Tačiau Jis, būdamas Visagalis ir neribota Išmintis, kartu yra begaliniai geras, dosnus ir myli mūsų Dievas. Kad geriau suprastume kaip Viešpats kiekvieną mūsų atskirai prisimin savo kančios ir mirties metu, prisiminkime kas atsitinka šiais laikais, kai tas pats Kristus kasdien milijonų žmonių atskirai yra priimamas šv. Komunijoje.

Dievas ateina kiekvieno mūsų širdis su savo Dievybės pilnumu toks, koks Jis yra Danguje; ateina Jis kiekvieno sielai, lyg šis vienas žmogus tą dieną tepti priimtų Jėšv. Komunijoje. Kristus ateina pas mus su begaline asmenine meile mums, susivienydamas su mūsų sielomis taip intymiai, jog tampa viena su mumis.

Nors minutėlė pamastykim apie tai, kaip didysis, visagalis, amžinasis Dievas yra mūsų pačių sielose nepaprastai artu. Jis ten yra su savo begaline meile, pasilikdamas ne vienam momentui, bet bent penkioms, dešimčiai ir daugiau minučių, ir tai ne vien kartą mūsų gyvenime, bet dažnai ir, jei norime, net kasdien.

Jeigu apie tai mūsų stome ir suprantame, — tada nesunkiai pajausime suprasti ir tai, kaip tas pats Dievas paaukojo visus savo kančias bei mirties nuopelnus už kiekvieną mūsų atskirai.

Istorinis žinutis

Pamaldumas šventųjų Jėzaus vardui buvo raginamas popiežiaus Grigaliaus X, kaip skmingiausia priemonė išgelbėti pasaulį nuo gresiančio tuometu pavojaus.

Šis pamaldumas pirmiausiai prasi-

d jo Portugalijoje, o iš ten palengva paplito Ispanijoje ir visose kitose Europos bei už j ų šalyse.

Yra visa eil Šv. Vardo draugij , kurioms atskirose šalyse kiekvienai priklauso šimtai ir net t kstan iai aktyvi nari .

T vas H. McKenna, domininkonas kunigas, š pamaldum platino Jungtin se Amerikos Valstyb se ir, palyginti trumpu laiku, Šv. Vardo Draugijai buvo priskaitoma keturi milijonai nari . Šv. Vardo Draugija yra sisteigusi kiekvienoje vyskupijoje ir beveik kiekvienoje parapijoje turi atskir savo vienet . Parapijiniai vienetai ta iau yra paties vyskupijos ganytojo žinioje bei vadyb je.

Šv. Vardo Draugija savo veikla yra pasiekusi nuostabi rezultat taip, kad popiežius paskyr vien kardinol kaip Glob j bei jos reikal tvarkytoj , panašiai, kaip kad kaikurios vienuolijos ir ordinai turi savo reikalams paskirt kardinol .

Šv. Vardo Draugija yra taip galinga ir takinga, jog tiek Bažny ia, tiek ir valstyb pripaž sta j , kaip vien iš didži j tvirtovi religin je, visuomenin je ir net politin je veikloje. Ne tik vys-

kupai, bet kartais net pats Jungtini Amerikos Valstybi prezidentas, nors ir nekatalikas, ta iau atsilanko Šv. Vardo Draugijos suvažiavimuose. Tai parodo, jog Amerikos prezidentas turi labai ger nuomon apie Šv. Vardo Draugij ir jos naudingum pa iai Amerikai.

Šv. Vardo Draugijos nariai visad pirmauja kiekviename gerame darbe, o taip pat Bažny ios ir valstyb s gynime.